

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/170/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010640
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816010640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júna 2017, vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: W. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
X. XXX/XX, A., okr. F.,
toho času bytom O., D. č. XX,
rozvedený,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

tento po tom, čo na základe ústnej dohody prevzal v presne nezistenom čase a presne nezisteného dňa, začiatkom roka 2014, v M., okr. Vranov nad Topľou, od poškodeného H. G. osobné motorové vozidlo Audi Y., Z., VIN: K., evidenčné číslo Q.-XXX Y., čiernej metalízy, rok výroby 2001, diesel, zdvihový objem 2496, výkon 132 kW, za účelom jeho opravy, kedy spolu s vozidlom zároveň prevzal na výmenu aj funkčné čerpadlo a nové čelné sklo na vozidlo a okrem toho na presne nezistenom mieste vo Vranove nad Topľou a v presne neurčenom čase prevzal od poškodeného H. G. na uskladnenie aj 4 ks chrómových diskov s nápisom O. S., 17-palcové, s letnými pneumatikami a na X. E. vo Vranove nad Topľou, v presne nezistenom čase, od poškodeného H. G. prevzal aj finančnú zálohu na opravu tohto vozidla vo výške 400,00 EUR, ktoré vozidlo po prevzatí aj previezol do svojho servisu vo Q. A. S., následne však opravu predmetného vozidla nevykonal, doposiaľ poškodenému H. G. nevrátil ani poskytnutú mu zálohu na opravu vozidla vo výške 400,00 EUR a nevrátil mu ani 4 ks chrómových diskov s nápisom O. S., 17-palcové, s letnými pneumatikami, ktoré mu tento dal k uskladneniu, ale tieto, tak ako aj zálohu, použil pre vlastnú potrebu, čím uvedeným konaním pre poškodeného H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, M., okr. Vranov nad Topľou, spôsobil škodu vo výške 1.050,00 EUR,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

t ý m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcich

okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté:

a/ trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22.06.2015, sp. zn. 10T/48/2015, doručeným obžalovanému dňa 15.01.2016 a právoplatným dňa 26.01.2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka,

b/ rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.11.2015, sp. zn. 12T/233/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.05.2016, č. k. 2To/8/2016-178, právoplatným dňa 25.05.2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov a 3 (troch) mesiacov,

ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný p o v i n n ý z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému H. G., nar. XX.XX.XXXX vo Q. A. S., trvale bytom D. č. XXXX/XX, M., okr. Vranov nad Topľou, sumu 600,00 EUR (šesťsto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal dňa 16.11.2016 obžalobu na obžalovaného W. T. pre skutok uvedený vo výrovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku vo vzťahu k skutku obžaloby. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného, súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd ustálil, že obžalovaný tým, že v presne nezistenom období začiatkom roka 2014 mu poškodený G. odovzdal osobné motorové vozidlo zn. AUDI Y. za účelom jeho opravy, pričom obžalovaný zároveň od tohto poškodeného prevzal aj funkčné čerpadlo a nové čelné sklo, takisto v presne nezistenom období od toho istého poškodeného prevzal aj 4 ks chrómových diskov a neskôr mu poškodený na X. E. odovzdal aj finančnú zálohu na opravu tohto vozidla vo výške 400,00 eur, pričom obžalovaný uvedené motorové vozidlo napriek jeho prevzatíu neopravil, nevrátil poškodenému ani ním poskytnutú zálohu a takisto mu neodovzdal naspäť ani 4 ks chrómových diskov odovzdaných mu na uskladnenie, čím tomuto poškodenému spôsobil škodu v sume 1.050,00 eur, teda si prisvojil zverené cudzie veci a spôsobil tým aj škodu malú, po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný skutok spáchal minimálne vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu na ochranu cudzieho vlastníctva spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

Obžalovaný T. sa skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody a to vylúčením obžalovaného ako aj poškodeného len k týmto výrokom a oboznámením listinných dôkazov a predovšetkým početných pripojených spisov tunajšieho súdu.

Obžalovaný W. T. na hlavnom pojednávaní uviedol vo vzťahu k svojim predchádzajúcim odsúdeniam, že naposledy bol dvakrát odsúdený tunajším súdom, pričom jeho predchádzajúce odsúdenia sú z obdobia pred viac ako 10 rokov s tým, že v tom období bol celkovo asi trikrát či štyrikrát súdne trestaný a to za majetkovú trestnú činnosť. Jeho protiprávna činnosť pritom spočívala v prevzatí motorových vozidiel do jeho servisu za účelom opravy, ktoré následne už však nevrátil ich majiteľom. Svoju trestnú činnosť pritom odôvodňoval rozpadom svojho predchádzajúceho partnerského vzťahu, z ktorého má syna ako aj následným odchodom zo spoločného obydlija s predchádzajúcou družkou. Zdôraznil, že jeho predchádzajúce súdne odsúdenia boli podmienené, pričom naposledy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov a iným zákonným sudcom toho istého súdu mu zas bol uložený podmienený trest so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. V čase konania hlavného pojednávania sa voči nemu viedlo na tunajšom súde ďalšie trestné konanie pod sp. zn. 13 T 9/2015, v ktorom je skutok takisto právne posudzovaný ako sprenevera a v ktorom bol nariadený termín hlavného pojednávania na deň 11.07.2017, nevedie sa však voči nemu žiadne trestné stíhanie v štádiu prípravného konania. V minulosti bol aj opakovane priestupkovo stíhaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a zároveň na tunajšom súde prebieha aj civilný proces o určenie striedavej starostlivosti jeho mal. syna T. T.. Vo vzťahu k náhrade spôsobenej škody sa vyjadril, že poškodenému uhradil sumu 400,00 eur deň pred nariadeným hlavným pojednávaním dňa 28.06.2017, o čom súdu aj predložil potrebné potvrdenie a zároveň sa s ním dohodol, že mu bude bezplatne opravovať jeho firemné motorové vozidlá, aj keď sa s ním doposiaľ nedohodol na bližších podmienkach takéhoto spôsobu uhradenia mu škody. Vo vzťahu k svojim osobným a majetkovým pomerom uviedol, že je majiteľom autoservisu v O., býva spolu so svojou družkou v prenajatom byte, s ktorou sa spoločne stará o svojho mal. syna a to približne počas obdobia 14 dní v mesiaci. Jeho syn pritom ešte len dovŕši vek 7 rokov a v nasledujúcom školskom roku nastúpi do 1. ročníka na základnú školu. Jeho čistý mesačný príjem ako živnostníka predstavuje sumu 400,00 eur či 300,00 eur a to po odpočítaní jeho všetkých výdavkov. Nie je pritom vlastníkom žiadnych nehnuteľností, pričom byt obývaný ním ako aj jeho družkou má prenajatý, držiteľkou motorových vozidiel je zas jeho družka a takisto nie je vlastníkom ani žiadnych cenných hnutelých vecí či úspor v bankách.

Poškodený H. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný mu bankovým prevodom doposiaľ uhradil sumu 400,00 eur. S obžalovaným sa pritom nedohodol na úhrade zostávajúcej spôsobenej škode vo výške 600,00 eur. Nepriamo potvrdil tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní o ich vzájomnej dohode na tom, že obžalovaný mu bude bezplatne opravovať jeho firemné motorové vozidlá, avšak neuzatvoril s ním žiadnu dohodu o splátkach či prípadne dohodu o uznaní dlhu. Poškodený pritom na záver svojej výpovede od obžalovaného žiadal, aby mu sumu 600,00 eur zaplatil do dvoch mesiacov a zvyšnú hodnotu spôsobenej škody na motorovom vozidle by mu mohol uhradiť v naturálnej forme, teda v bezplatnej oprave jeho motorových vozidiel, s čím obžalovaný aj prejavil súhlas.

Zo znaleckého posudku Ing. O. z odboru cestnej dopravy súd zistil, že všeobecná hodnota osobného motorového vozidla zn. AUDI X ku začiatku roku 2014 predstavovala sumu 3.975,00 eur s DPH a celková hodnota zostatku tohto vozidla zas hodnotu 543,72 eur s DPH. Znalec sa takisto vyjadril, že celková hodnota nových náhradných dielov, ktoré by bolo potrebné použiť pri oprave motorového vozidla, resp. ich použitie namiesto poškodených a chýbajúcich dielov je v zmysle kalkulácie v sume 18.452,64 eur. Hodnota nového čelného skla na predmetné vozidlo zas bola podľa kalkulácie v sume 292,00 eur bez DPH a hodnota 4 ks hliníkových diskov s letnými pneumatikami na predmetné motorové vozidlo zas predstavovala sumu 582,00 eur bez DPH za jeden kus. Hodnota ceny prác potrebných na opravu predmetného motorového vozidla zas predstavovala sumu 960,00 eur s DPH.

V rámci prípravného konania boli zabezpečené odborné vyčíslenia hodnoty motorového vozidla poškodeného zn. AUDI Y k januáru roku 2014, hodnoty toho istého vozidla k 06.11.2015, ohodnotenie čerpadla, čelného skla a 4 ks hliníkových diskov s letnými pneumatikami k januáru roku 2014 ako aj tých istých vecí k 06.11.2015 a takisto aj hodnota zostatku predmetného motorového vozidla. Neskôr bolo opätovne zabezpečené odborné vyčíslenie 4 ks chrómových diskov na uvedené motorové vozidlo. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj uznesenie Obvodného oddelenia PZ vo Vranove nad Topľou

o vrátení predmetných 4 ks chrómových diskov vydaných svedkom S. L. poškodenému G. ako aj potvrdenie o tomto vrátení vecí.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj správy Sociálnej poisťovne týkajúce sa pracovných pomerov obžalovaného, pracovný posudok na obžalovaného vypracovaný jeho zamestnávateľom, správa o jeho povesti, vyjadrenie odboru živnostenského podnikania Okresného úradu F.; Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. ako aj Q. A. S. a vyjadrenie Daňového úradu S., pobočka F..

Súčasťou vyšetrovacieho spisu boli aj rozhodnutia Okresného úradu O. či Q. A. S., odboru všeobecnej vnútornej správy, o uložení sankcií obžalovanému za jednotlivé priestupky.

V konaní pred súdom boli takisto oboznámené spisy Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 233/2014, sp. zn. 10 T 48/2015 ako aj sp.zn. 13 T 9/2015.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa vyjadrenia miesta trvalého bydliska obžalovaného, teda mesta A., obžalovaný sa v danom meste dlhodobo nezdržiava a zároveň nebol prejednávaný pre nejaký priestupok.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov zas súd zistil, že tento bol už celkovo 15 krát priestupkovo postihnutý a to prevažne za priestupky na úseku cestnej premávky, avšak aj za priestupok proti majetku, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a za priestupok proti verejnému poriadku.

Podľa odpisu z registra trestov ako aj pripojených spisov tunajšieho súdu bol obžalovaný doposiaľ už 9 krát súdne trestaný. Predposledným odsúdením obžalovaného bolo jeho odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10 T 48/2015 zo dňa 22.6.2015, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 15.01.2016 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2016, ktorým bol obžalovanému za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, teda do 27.1.2017. Ďalším odsúdením obžalovaného bolo jeho súdne potrestanie rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 12 T 233/2014 zo dňa 11.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 2 To 8/2016-178 zo dňa 25.05.2016, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom s určenou skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov. Pred uvedenými odsúdeniami bol pritom obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5 T 140/2005 zo dňa 17.10.2005 za trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý vykonal dňa 01.08.2008. Uvedené odsúdenie ako aj jeho všetky predchádzajúce odsúdenia za marenie výkonu úradného rozhodnutia či majetkovú trestnú činnosť už však boli zahladené.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 Tr. zákona. Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, zároveň svoju trestnú činnosť aj oľutoval, ale takéto vyhlásenie neurobil hneď na začiatku samotného trestného stíhania v predmetnej trestnej veci, pričom obžalovaný napriek svojim opakovaným výsluchom v priebehu prípravného konania sa k spáchaniu skutku ani neskôr nepriznal. Súd dáva do pozornosti, že za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zákona v podobe priznania a úprimného oľutovania spáchania skutku možno považovať len také priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie, ktoré nie je prednesené len formálne a to pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Súd je pritom toho názoru, že obžalovaný vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní ako aj oľutovanie jeho spáchania vykonal len z toho dôvodu, že vzhľadom aj na prebiehajúce ďalšie trestné stíhanie, ktoré sa voči nemu vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 13 T 9/2015 ako aj okolnosti jeho predchádzajúcich početných, už právoplatných odsúdení, že si uvedomoval možnosť uloženia mu vyššieho trestu odňatia slobody a teda takýto prejav urobil podľa názoru súdu len v snahe dosiahnuť, aby mu bol uložený trest odňatia slobody bez obmedzenia jeho osobnej slobody a to v čo najnižšej možnej výmere. Keďže vo vzťahu k odsúdeniam tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 48/2015 a sp. zn. 12 T 233/2014 súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, mohol súd prihliadať len na odsúdenia obžalovaného predchádzajúce týmto

vyššie uvedenými právoplatnými odsúdeniami tunajším súdom. Všetkých predchádzajúcich sedem odsúdení obžalovaného vrátane jeho posledného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5 T 140/2005 zo dňa 17.10.2005, právoplatným dňa 17.10.2006, sú už však zahladené. Z týchto dôvodov preto súd predchádzajúce početné odsúdenia obžalovaného nemohol zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. U obžalovaného tak bola zistená neexistencia priťažujúcich a ani poľahčujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal presne nezisteného dňa začiatkom roku 2014, teda skôr ako bol vyhlásený (doručený) trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T 48/2015 zo dňa 22.06.2015, právoplatným dňa 26.01.2016 ako aj vyhlásený rozsudok toho istého súdu sp. zn. 12 T 233/2014 zo dňa 11.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 To 8/2016 zo dňa 25.05.2016, právoplatným dňa 25.05.2016, vo vzťahu k týmto odsúdeniam bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody. Keďže uvedenými rozhodnutiami bol obžalovanému uložený raz podmienený trest odňatia slobody a raz podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom súd zisťoval, akú konkrétnu formu trestu je nevyhnutné obžalovanému ukladať.

Vzhľadom na ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona a to v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody podľa trestného činu z nich najprísnejšie trestaného. Obžalovaný bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 48/2015 zo dňa 22.06.2015 odsúdený za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 12 T 233/2014 zo dňa 11.11.2015 v spojení s uznesením príslušného odvolacieho súdu sp. zn. 2 To 8/2016 zo dňa 25.05.2016 zas bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, pri ktorom je trestná sadza trestu odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 8 rokov a v predmetnej trestnej veci za žalovaný skutok, ktorý súd právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, je zákonom stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody do 2 rokov. Z vyššie uvedeného je tak nepochybné, že obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa ust. § 188 ods. 1 Tr. zákona ako najprísnejšie trestaného trestného činu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný bol posudzovaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchanú viacerými skutkami, z ktorých jeden skutok bol zločinom, čo odôvodňovalo v zmysle tzv. asperačnej zásady upravenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestaného o jednu tretinu. Je potrebné uviesť, že v zmysle v súčasnosti platného ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona sa však už dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody neupravuje. Keďže u obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti, obžalovanému tak bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a to od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov.

Súd pri ustálení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, keďže ukládanie iného druhu trestu ani neprichádzalo do úvahy a to vo vyššie uvedenom rozpätí trestnej sadzby, prihliadal na tú závažnú skutočnosť, že obžalovaný T. bol opakovane súdne trestaný a to aj za obdobnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že samotným zahladením predchádzajúcich siedmich odsúdení obžalovaného sa zároveň nezahladzuje aj tá skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, ale má to len za následok, že na jeho predchádzajúce odsúdenia, už zahladené, nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že napriek opakovanému páchaní trestnej činnosti boli obžalovaného viackrát ukladané podmienené tresty odňatia slobody, prípadne peňažný trest a paradoxne, práve jeho prvé štyri odsúdenia boli na nepodmienené tresty odňatia slobody, pričom prvý takýto trest mu bol uložený ešte ako mladistvému páchatelovi. Teda obžalovaný napriek opakovane poskytnutej možnosti preukázať počas plynutia skúšobnej doby takéhoto podmieneného odsúdenia svoju nápravu, sa naďalej dopúšťal trestnej činnosti, pričom v prípade jeho posledných trestných stíhaní, vrátane ešte neskončeného trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 13 T 9/2015, jeho protiprávne konania spočívali prevažne v tom, že obžalovaný ako prevádzkovateľ autoservisu od svojich zákazníkov prevzal zálohy za opravu motorových vozidiel, prípadne aj iné súčasti týchto vozidiel a následne tieto veci a vozidlá ich majiteľom nevrátil, resp. v prípade trestného stíhania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 10 T 48/2015 motorové vozidlo aj predal a neskôr im nevrátil ani zálohy poskytnuté na opravu týchto vozidiel. Nemožno ďalej opomenúť ani tú skutočnosť, že vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu, súd v predmetnej trestnej veci ukladal trest za v podstate tri skutky, pričom skutok v predmetnej trestnej veci ako aj skutok v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 48/2015 spočíval práve v tom, že obžalovaný prevzal zálohy za opravy motorových vozidiel spolu s týmito

vozidlami a vzápätí obžalovaný týmto poškodeným nielenže neopravil predmetné motorové vozidlá, ale ani nevrátil poskytnutú zálohu, alebo dokonca v prípade skutku posudzovaného v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10 T 48/2015 aj uvedené motorové vozidlo predal. V súvislosti s týmto trestným stíhaním je potrebné uviesť, že spôsob spáchania ako skutku v trestnej veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 10 T 48/2015 tak aj skutku posudzovaného v tomto konaní bol totožný a rovnako bol aj právne kvalifikovaný, čo by mohlo odôvodňovať ukladanie spoločného trestu za pokračovací trestný čin podľa ust. § 41 ods. 3 Tr. zákona, avšak predmetný skutok obžalovaný spáchal začiatkom roka 2014 a skutok posudzovaný v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 10 T 48/2015 zas obžalovaný spáchal koncom júla 2014, teda medzi spáchaním oboch skutkov uplynula doba približne 7 mesiacov a tak chýbala medzi týmito skutkami časová súvislosť. Zároveň pri svojich úvahách o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému súd prihliadol aj na ďalšiu závažnú skutočnosť, že voči obžalovanému sa na tunajšom súde vedie ďalšie trestné stíhanie pod sp. zn. 13 T 9/2015, ktoré spočívalo v totožnom protiprávnom konaní obžalovaného ako v predmetnej trestnej veci. Vzhľadom na takúto genézu protiprávnej činnosti obžalovaného je tak nepochybné, že obžalovanému bolo nevyhnutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Nemožno sa pritom vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti pochopiteľne stotožniť s názorom obhajoby a ani prokurátora, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom tohto súdu sp. zn. 12 T 233/2014 zo dňa 11.11.2015 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu je na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostatočný. Je zrejmé, že obžalovaný napriek predchádzajúcim opakovaným výkonom trestu odňatia slobody ako aj opakovane ukladaným podmieneným trestom odňatia slobody, sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Je potrebné zdôrazniť, že trest v zmysle ust. § 34 Tr. zákona vo vzťahu k páchatelovi plní funkciu ochrany spoločnosti pred ním, teda sa v ňom prejavuje prvok represie a to v zámere zabrániť páchatelovi v ďalšej trestnej činnosti, ďalej prvok individuálnej prevencie (vychovať páchatel'a k riadnemu spôsobu života) ako aj zámer odradiť ďalších potencionálnych páchatel'ov od páchania trestnej činnosti, voči ktorým sa tak prejavuje aj prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti). Je nepochybné, že vzhľadom na takto formulovaný účel trestu tento účel trestu u tohto obžalovaného môže naplniť len nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v opačnom prípade by sa obžalovanému ďalej nezabránilo v pokračovaní jeho protiprávnej činnosti a takisto by iný trest odňatia slobody ako spojený s obmedzením jeho osobnej slobody neodradil obžalovaného od páchania trestnej činnosti. Zároveň len takýto trest bude naplňovať prvok generálnej prevencie, keďže iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody tzv. špeciálnemu recidivistovi by nemal žiaden výchovný účel na ostatných členov spoločnosti. Za takejto situácie uloženie iného ak nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zákona.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody pritom súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody pred 9 rokmi, prihliadol aj na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu bol otcom mal. dieťaťa, ktoré je však naďalej v starostlivosti matky tohto dieťaťa, bývalej družky obžalovaného ako aj celkovú výmeru trestu odňatia slobody, z ktorej súd vychádzal pri ukladaní trestu odňatia slobody. Samotnú čiastočnú náhradu spôsobenej škody poškodenému G., pričom súd poukazuje na tú skutočnosť, že k nej došlo v neskorých večerných hodinách deň pred nariadeným termínom hlavného pojednávania, súd takisto mohol do istej miery zohľadniť. Súd pritom nezistil žiadne mimoriadne okolnosti či už na strane obžalovaného alebo týkajúce sa okolnosti prípadu, ktoré by bolo potrebné zohľadniť. Prihliadajúc tak na všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že pri ustálení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody vychádzajúc z tejto výmery trestu odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov je adekvátnym trestom trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov. Súd je toho názoru, že zákonným zásadám ukladania trestov by zodpovedal trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, avšak vzhľadom na neskoršiu čiastočnú náhradu spôsobenej škody obžalovaného poškodenému ako aj tú skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný niekoľkoročný trest odňatia slobody, zároveň je v jeho čiastočnej starostlivosti aj mal. dieťa, že by takýto trest bol neprimerane prísny a primeraným je trest odňatia slobody tesne nad dolnou hranicou trestnej sadzby, teda v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Súd zároveň zrušil výroky o trestoch v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10 T 48/2015 zo dňa 22.06.2015 ako aj v rozsudku toho istého súdu sp. zn. 12 T 233/2014 zo dňa 11.11.2015 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu.

Keďže obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pretože jeho predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5 T 140/2005, v prípade ktorého vykonal trest odňatia slobody dňa 01.08.2008, je už zahladené, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona).

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodený G. si v prípravnom konaní pôvodne uplatnil nárok na náhradu škody v sume celkovo 3.750,00 eur. Na hlavnom pojednávaní však takto uplatnený nárok na náhradu škody upravil v tom zmysle, že obžalovaný mu deň pred hlavným pojednávaním uhradil sumu ním poskytnutej zálohy vo výške 400,00 eur. Z uvedeného dôvodu si poškodený nakoniec v konaní pred súdom uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci len z hodnoty funkčného čerpadla a nového čelného skla, ktoré obžalovanému poskytol spolu s odovzdaním mu svojho osobného motorového vozidla zn. AUDI Y. a to v hodnote 600, eur. V zmysle odborného vyčíslenia hodnota čerpadla predstavovala sumu 400 eur; pričom hodnota čelného skla zas sumu 200, eur, aj keď podľa znaleckého posudku hodnota nového čelného skla predstavovala sumu 292, 00 eur. Podľa ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku je však súd vždy viazaný výškou uplatneného nároku na náhradu škody, t. j. nie je možné poškodenému priznať viac ako žiada, súd tomuto poškodenému priznal nárok na náhradu škody v sume 600, eur, na náhradu ktorej zaviazal obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.